

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobkyně: **Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně**, se sídlem náměstí T. G. Masaryka 5555, Zlín, zastoupené: JUDr. Karlem Zuskou, advokátem, se sídlem Radlická 3185/1c, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 7, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2013, č. j. MSMT-36232/2013-2,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2013, č. j. MSMT-36232/2013-2, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení 16 228 Kč do rukou jejího zástupce JUDr. Karla Zusky, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

V žalobě ze dne 26. 3. 2014 navrhla žalobkyně Městskému soudu v Praze, aby určil, že zásah žalovaného spočívající v přijetí opatření podle §14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „Rozpočtová pravidla“), kterým žalovaný snížil žalobkyni dotaci o 117.933,75 Kč na základě domněnky o porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, aniž věc předal k rozhodnutí příslušnému orgánu, je nezákonným zásahem nebo alternativně, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2013, č. j. MSMT-36232/2013-2, nazvané Oznámení o snížení dotace č. S-0205/10/01, a rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2014, č. j. MSMT-36232/2013-4, jímž žalovaný námitku žalobkyně neshledal důvodnou.

Žalobkyně popsala skutkové okolnosti dané věci tak, že žalovaný dne 19. 7. 2012 pod č. 0205/10/01 rozhodl o poskytnutí dotace žalobkyni za účelem realizace projektu Rozvoj CTT na UTB ve Zlíně, reg. č. CZ.1.05/3.1.00/10.0205, v rámci Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace(dále jen „Operační program“ či „OP VaVpl“), prioritní osy 3, výzvy 3.3 - Centra transferu technologií. Dále žalobkyně uvedla, že dne 19. 9. 2013 vydal žalovaný Oznámení o snížení dotace č. S-0205/10/01, č. j. MSMT-36232/2013-2 (dále jen „Oznámení“), které žalobkyni doručil dne 27. 9. 2013. Tímto oznámením byla žalobkyni snížena dotace na veřejnou zakázku „Patentové rešerše“. Proti Oznámení podala žalobkyně dne 9. 10. 2013 námitku v souladu s poučením uvedeným v Příloze č. 30 Příručky pro žadatele a příjemce jmenovaného dotačního programu. Dne 30. 1. 2014 žalobkyně obdržela od žalovaného rozhodnutí datované dnem 22. 1. 2014, č. j. MSMT-36232/2013-4, jímž žalovaný námitku žalobkyně neshledal důvodnou (dále jen „Rozhodnutí o námitce“). Proti Rozhodnutí o námitce podala žalobkyně rozklad, na něj reagoval žalovaný tak, že dne 11. 3. 2014 doručil žalobkyni vyrozumění, že ve věci není možné podat rozklad.

Žalovaný se dle žalobkyně dopustil nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s. tím, že vydal Oznámení a Rozhodnutí o námitce, aniž dodržel zákonný postup a pravidla, kterými byl povinen se při poskytování dotace řídit. Žalovaný v rozporu s § 14e Rozpočtových pravidlech opatřením snížil na základě domněnky porušení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o VZ“) žalobkyni dotaci, aniž by věc předal finančnímu úřadu a Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k šetření a konečnému rozhodnutí ve věci. Žalovaný přitom své opatření prezentuje za konečné rozhodnutí, proti němuž se žalobkyně nemůže účinným způsobem bránit, čímž zasahuje do majetkové sféry, práv a oprávněných zájmů žalobkyně.

Pro případ, že by soud opatření žalovaného dle § 14e Rozpočtových pravidel ve spojení s Rozhodnutím o námitce považoval za „rozhodnutí“ dle správního řádu, navrhla žalobkyně ze shora uvedených důvodů rozhodnutí zrušit pro nezákonnost. Po obsahové stránce považuje žalobkyně odůvodnění Oznámení žalovaného za diskriminační a odkazuje na své obsáhlé vyjádření v námitce, což žalovaný zcela ignoruje a v Rozhodnutí o námitce se s tím věcně nevypořádal. Rozhodnutí o námitce dle žalobkyně tedy trpí vadou nepřezkoumatelnosti a netransparentnosti.

Žalobkyně tvrdí, že jí vznikl nárok na poskytnutí dotace, neboť žalovaný rozhodl o poskytnutí dotace a k následnému neproplacení mu stačila pouhá domněnka o porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie. Proplacení dotace je tedy založeno na libovůli žalovaného, je nepřezkoumatelné, což žalobkyně shledává v rozporu se zásadami rovného přístupu, legitimního očekávání principu právní jistoty a předvídatelnosti rozhodování orgánů veřejné moci, tedy v rozporu s ústavním pořádkem.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 7. 5. 2014 neshledává za splněnou podmínku přímého zkrácení práv žalobkyně. Dle žalovaného nelze napadené opatření o snížení dotace považovat za úkon správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo určují práva a povinnosti žalobkyně, není to rozhodnutí a jako takové je ze soudního přezkumu vyloučeno. Podání žalobkyně, koncipované buď jako žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, nebo jako žaloba proti rozhodnutí, by měl soud proto odmítnout.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy bylo usnesením vlády České republiky ze dne 22. 2. 2006 č. 175 určeno řídicím orgánem pro Operační program Výzkum a vývoj pro inovace. K zajištění jmenovaného operačního programu vytvořilo metodické dokumenty, jedním z nich je Příloha č. 30 příruček pro žadatele a příjemce jmenovaného dotačního programu. Námitku lze podat proti postupu řídicího orgánu do 15 dnů od obdržení rozhodnutí, vyrozumění, informace o procesním či věcném kroku řídicího orgánu, se kterým žadatel nebo příjemce nesouhlasí. Žadatel (příjemce) je vždy písemně informován o vyřešení podané námítky. Podání námítky není zakotveno v právním předpise, na řízení o ní se nevztahují obecné předpisy správního řízení, její vyřešení nelze vnímat jako prvoinstanční rozhodnutí správního orgánu ve správním řízení, a nelze proti němu podat rozklad ani správní žalobu. Shodně ve smyslu § 14e odst. 4 Rozpočtových pravidlech se na opatření podle § 14e odst. 1 až 3 Rozpočtových pravidel nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumávání. Soudní přezkum je proto vyloučen jako takový, tedy nelze podat ani žalobu proti rozhodnutí, ani žalobu proti zásahu.

K meritu věci žalovaný uvádí, že v daném případě žalobkyně nedostatečně jasně definovala předmět zakázky, resp. rozsah plnění, neboť svým postupem porušila ustanovení Přílohy č. 2 pro žadatele a příjemce jmenovaného dotačního programu, konkrétně pravidla pro výběr dodavatelů.

Tvrzení žalobkyně o domněnce nelze považovat dle žalovaného za správné, je na místě zjištění skutečného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Opatření dle § 14e odst. 1 Rozpočtových pravidel není preventivním ani dočasným opatřením, z dikce zákona takový závěr dovodit nelze. Toliko v případě, že intenzita porušení zákona o VZ bude nasvědčovat spáchání správního deliktu, je řídicí orgán povinen předat věc k šetření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, finanční úřad byl o provedeném opatření písemně informován.

Dále žalovaný uvádí, že Rozpočtová pravidla výslovně v § 14e odst. 1 počítají s možností provedení opatření v případě porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z Evropské unie. Žalovaný navrhuje odmítnutí, popřípadě zamítnutí žaloby.

V písemné replice žalobce polemizuje se závěry žalovaného obsaženými v jeho vyjádření k obsahu žaloby.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2014, č. j. 3 A 44/2014-52, bylo řízení přerušeno dle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. s poukazem na probíhající řízení u Ústavního soudu pod sp. zn. Pl. ÚS 12/14 ve věci návrhu na zrušení § 14e odst. 4 Rozpočtových pravidel týkající se výluky ze soudního přezkumu. Dne 16. 6. 2015 Ústavní soud vyslovil závěr, že uvedené ustanovení ve slovech „a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání“ bylo v rozporu s čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR a čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Městský soud v Praze vydal dne 21. 9. 2015 rozsudek č. j. 3 A 44/2014-60, v němž pod výrokem I. v řízení pokračoval s ohledem na vydaný nálezný Ústavního soudu, pod výrokem II. shledal rozhodnutí o námitce ze dne 22. 1. 2014 nicotným, pod výrokem III.

rozhodnutí proti Oznámení ze dne 19. 9. 2013 odmítl a pod výrokem IV. určil náhradu nákladů řízení.

Z podnětu kasační stížnosti žalobkyně proti výroku III. vydal Nejvyšší správní soud dne 30. 11. 2016 pod č. j. 6 Afs 2/2016-50 rozsudek, jímž zrušil výrok III. rozsudku Městského soudu v Praze. Kasační soud zavázal Městský soud v Praze, aby posoudil v rámci uplatněných žalobních námitek, zda byl odepřen žalobkyni přístup k soudní ochraně důvodně pro opožděnost. V bodě [54] kasační soud uvádí: *„[z]ásah představoval podle tvrzení žaloby celý postup žalovaného ukončený rozhodnutím o námitce. Od vymezení zásahu v žalobě by se měla odvíjet i lhůta pro podání žaloby. Byla-li žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podána včas, měl městský soud, vzhledem ke shora uvedenému, považovat žalobu za včasnou, neboť jiný postup vedl k odepření soudní ochrany. Včasnost žaloby proti rozhodnutí o snížení dotace nemohl posuzovat zcela izolovaně od všech okolností daného případu.“* V bodě [57] kasační soud konstatuje: *„[o]bdobně lze počátek předmětné lhůty odvíjet až ode dne, kdy bylo stěžovatelce doručeno rozhodnutí příslušného správního orgánu o námitkách.“* Dále kasační soud vytknul soudu I. stupně, jak je uvedeno v bodě [51], že soud *„... nepřišel dostatečně k tomu, že dle dotčené právní úpravy vůbec postup správního orgánu nepodléhal ani obecným předpisům o správním řízení, nebylo proto možné v pravém slova smyslu hovořit o „jednostupňovém řízení“, toliko o tom, že zákon nestanovil žádný opravný prostředek.“* Jak je dále uvedeno v bodě [58], po žalobkyni nelze spravedlivě požadovat, aby podávala žalobu, pokud jí *„poskytovatel dotace dal možnost, jak rozhodnutí ještě jinak změnit.“* Dle bodu [60] Nejvyšší správní soud uzavírá, že *„lhůta k podání žaloby nemohla uplynout dříve, než žalovaný rozhodl o opravném prostředku, který sám zakotvil v dotačních pravidlech,..."“*

Žalobkyně po doručení rozsudku Nejvyššího správního soudu, v duplice ze dne 24. 8. 2017, navrhla, aby soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2013, č. j. MSMT-36232/2013-2, nazvané Oznámení o snížení dotace č. S-0205/10/01, k němuž uvedla, že je nicotné a odkázala na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-78.

Dle žalobkyně předmětný dotační projekt jí byl financován v režimu „ex ante“, jak vyplývá z rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2012, jímž prostředky byly poskytovány průběžně předem. První zálohovou platbu z dotace žalobkyně obdržela dne 23. 11. 2012 ve výši 6 181 128 Kč na neinvestiční výdaje a ve výši 156 000 Kč na investiční výdaje. Žalobkyně jako příjemkyně dotačních prostředků na financování projektu je měla k dispozici dříve, než uskutečnila výdaje. Z těchto dotačních prostředků žalobkyně proplácela dodavateli (spol. MEDISTYL, spol. s r. o.) faktury za patentové rešerše, první ze dne 27. 12. 2012 a dvě další ze dne 3. 7. 2013, které blíže specifikuje. Poté dne 19. 7. 2013 žalovaný zaslal žalobkyni informaci o podezření na nesrovnalost a dne 19. 9. 2013 vydal žalovaný Oznámení, kterým žalobkyni snížil dotaci o 117.933,75 Kč s odkazem na § 14e Rozpočtových pravidel.

Dle žalobkyně okamžik údajného neoprávněného výdaje předcházelo již vyplacení části dotace, proto shledává, že okamžikem odeslání plateb dodavateli by mělo dojít k porušení rozpočtové kázně žalobkyně. Žalovaný jako poskytovatel dotace však nebyl oprávněn dotaci definitivně snížit, neboť domnělé porušení dotačních podmínek by bylo porušením rozpočtové kázně a v takovém případě je dána výlučná pravomoc příslušného správce daně k rozhodnutí o porušení rozpočtové kázně. Touto pravomocí nebyl žalovaný

nadán, neboť měl platbu „pozastavit“. Dle žalobkyně Oznámení z uvedeného důvodu nemůže obstát. Žalobkyně odkazuje v tomto směru na body 61 a 74 až 77 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48. Žalobkyni nebyl uložen odvod za žalovaným tvrzené porušení rozpočtové kázně, nýbrž jí byla definitivně snížena dotace.

Žalobkyně rovněž poukazuje na nepřezkoumatelnost, nedůvodnost napadeného rozhodnutí a zmatečnost postupu žalovaného. Předmětná věc byla v Oznámení nesprávně posouzena a nebyla řádně odůvodněna. Není zde uvedeno, v čem konkrétně mělo spočívat tvrzené pochybení žalobkyně, není zohledněna ani závažnost, rozsah a vliv na dosažení účelu dotace, jak je uvedeno pod bodem 92 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48, a je proto rozhodnutí nepřezkoumatelné. Současně z Oznámení výslovně nevyplývá, zda jde o prodlení s výplatou dotace, či se jedná o definitivní nevyplacení dotace. Charakter Oznámení není objasněn, přitom tímto rozhodnutím byla dotace snížena, jak vyplývá z dikce jednoznačně, přestože bylo rozhodnutí vydáno s odkazem na § 14e Rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015 a ve vyjádřeních v předmětné věci považuje žalovaný snížení vůči žalobkyni za definitivní. Podle shora uvedeného usnesení Nejvyššího správního soudu dotaci lze v takovém případě žalobkyně jediné dočasně pozastavit, nikoli ji definitivně snížit. Žalovaný tak postupoval zmatečně a mimo svou pravomoc. Žalobkyně k tomuto podání připojila tři faktury vydané obchodní společností MEDISTYL, spol. s r. o. pro odběratele žalobce za patentové rešerše a tři výpisy ze svého účtu č. 107-2657750227/0100.

Žalovaný v přípise ze dne 13. 9. 2017 setrval na stanovisku, že v dané věci postupoval a postupuje v souladu se zákonem a se zásadou ochrany veřejných prostředků tím, že na základě jím shledaného pochybení žalobkyně přistoupil k nevyplacení části dotace. Upozornil, že finanční úřad o případném porušení rozpočtové kázně žalobkyně dosud nerozhodl, ačkoli byl o pochybení žalobkyně informován. V dalším odkazuje na své předchozí vyjádření.

Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, po řádném poučení soudem ve stanovené lhůtě dvou týdnů žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřil (§ 51 s. ř. s.). Soud žalobu zčásti shledal důvodnou.

Městský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

S ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016, č. j. 6 Afs 2/2016-50, kterým byl rozsudek zdejšího soudu ze dne 21. 9. 2015, č. j. 3 A 44/214-60 zrušen pouze ve výroku III., a jehož závěry v dalším postupu je soud vázán dle § 110 odst. 4 s. ř. s., soud prvně odkazuje na závěry z předchozího svého rozsudku vážící se k rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2014, č.j. MSMT-36232/2013-4, které shledal

nicotným a znovu uvádí, že v době, kdy žalobce podal jako opravný prostředek námitku proti oznámení o snížení dotace (9. 10. 2013), § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel, ve znění účinném do 19. 2. 2015, stanovil, že na opatření podle odst. 1 až 3 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení; to znamená, že v posuzované věci nelze aplikovat řádné opravné prostředky dle části druhé a třetí správního řádu, neboť aplikace těchto ustanovení § 14e odst. 4 vylučoval. Při vyloučení obecné úpravy obsažené ve správním řádu neexistuje zvláštní právní úprava zavádějící pro danou věc řádný opravný prostředek. Za této legislativní situace, kdy pro danou věc neexistuje zákonná úprava řádného opravného prostředku, nezbyvá než konstatovat, že v případě postupu podle § 14e rozpočtových pravidel se jednalo o jednostupňové řízení, čímž je pojmově vyloučena pravomoc odvolacího, resp. rozkladového orgánu rozhodovat o jakémkoli opravném prostředku.

Ze správního spisu zjistil soud pro rozhodnutí následující podstatné skutečnosti:

Žalovaný dne 19. 7. 2012 pod č. j. 10526/2011-44 vydal „Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 0205/10/01“, kterým rozhodl o poskytnutí dotace žalobkyni za účelem realizace projektu Rozvoj CTT na UTB ve Zlíně, reg. č. CZ.1.05/3.1.00/10.0205, v rámci Operačního programu, prioritní osy 3, oblasti podpory 3.1 – Komercializace výsledků výzkumných organizací a ochrana jejich duševního vlastnictví v celkové maximální výši 16 186 009 Kč. Dle čl. III. písm. b) věta druhá „Skutečná výše dotace, která bude příjemci poskytnuta, bude určena na základě skutečně vynaložených, odůvodněných a řádně prokázaných výdajů, které splní podmínky způsobilosti stanovené tímto Rozhodnutím.“ V čl. IV. je uvedeno, že účelu dotace musí být dosaženo nejpozději do 30. 6. 2014. Podle čl. VI. jsou v něm uvedeny podmínky pro výdaje, aby byly považovány za způsobilé. Dle čl. VII. bude proplácení výdajů probíhat formou ex-ante financování, pokud v Příručce pro příjemce či rozhodnutím Řídícího orgánu není stanoveno jinak. V čl. VIII. jsou uvedeny podmínky pro pozastavení plateb, v čl. XII. jsou uvedeny povinnosti při výběru dodavatelů a v čl. XXII. je uvedeno, kdy může dojít k odnětí dotace. V závěrečných ustanoveních v čl. XXIV. se stanoví, že na vydání rozhodnutí se podle § 14 odst. 4 rozpočtových pravidel nevztahují obecné právní předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání, dále, že proti rozhodnutí se nelze odvolat, ani podat jiný opravný prostředek. V Technickém popisu projektu pod bodem VII. je uveden rozpočet projektu, na něj navazuje Finanční plán. v něm celková částka dotace 16 186 009 Kč je rozložena do celkem pěti žádostí o platbu, v každé z nich je uvedena předpokládaná požadovaná částka rozdělená na investiční a neinvestiční část a datum předložení žádosti, a to tato data: 31. 7. 2012, 31. 1. 2013, 31. 7. 2013, 31. 1. 2014 a 31. 8. 2014. V Příloze č. 3 jsou uvedeny sankce (snížené odvody) za porušení rozpočtové kázně v důsledku porušení pravidel pro zadávání zakázek.

Dne 18. 11. 2013 byl vydán Dodatek č. 0205/10/02 k Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 0205/10/01, jehož předmětem byla změna projektu. V jeho bodě VII. je uveden rozpočet projektu na celkovou částku 16 186 009 Kč s tím, že v rámci projektu bude DPH uplatňováno formou zálohového koeficientu, neboť v žádosti o platbu bude pro stanovení způsobilé části DPH používán zálohový koeficient. Po vyměření skutečného vypořádacího koeficientu bude na jeho základě provedeno vyúčtování nárokovaného DPH.

Dle dokumentu žalovaného ze dne 21. 8. 2013 nazvaného Oznámení o opodstatněném podezření na nesrovnalost v rámci OP VaVpl, se konstatuje, že žalobkyně v zadávacích podmínkách dostatečně nedefinovala předmět zakázky, resp. rozsah plnění, čímž porušila ustanovení bodu 2.12 PVD a dále nedodržela ustanovení bodu 10.3 PVD, které stanoví minimální počet oslovených uchazečů na 3, přičemž zadavatel oslovil pouze 2 subjekty. Současně dosud byl nárokován výdaj ve výši 59.365,33 Kč a nárokováná částka byla hrazena z dotačních prostředků. Avšak SÚD č. 03/0205 nebyla doposud schválena. Vzhledem k tomu, že výše zbývajících částek předfinancování - neinvestičních na projekt je v dostatečné výši, je možné provést pozastavení/snížení plateb. Uvedená nesrovnalost je zjištěna ke dni 31. 10. 2012. U stanovení finančního dopadu nesrovnalosti je uvedeno, že dosud částka nebyla vyplacena.

Dne 19. 9. 2013 vydal žalovaný pod č. j. MSMT-36232/2013-2 „OZNÁMENÍ Č. S-0205/10/01 O SNÍŽENÍ DOTACE“, které žalobkyni bylo zasláno dne 26. 9. 2013. Tímto Oznámením žalovaný sděluje žalobkyni, že na základě porušení podmínek nevyplácí příjemci dotace část přiznané dotace z částky dotace určené na financování zakázky, a to dvou zakázek Patentových rešerší VŘ č. 005 za porušení Článku VI. Způsobilé výdaje a Článku XII. Výběr dodavatelů, v nichž byla porušena pravidla pro výběr dodavatelů OP VaVpl, verze 3.2, § 6 zákona o VZ, a uložená sankce je v prvním případě 25% dle čl. č. II, bodu 2 a ve druhém případě 25% dle čl. č. II, bodu 4. V odůvodnění žalovaný uvádí, že *„Řídicí orgán rozhodl o udělení sankce dle čl. č. II, jelikož předmět zakázky byl definován diskriminačně, protože mohl odradit všechny potencionální zájemce o zakázku, ze zásady kalkulující cenu za jednu rešerši nikoli však cenu za neurčitý počet rešersí za určité období. Řídicí orgán dále rozhodl o udělení sankce dle čl. II bodu 4, z důvodu porušení povinnosti uveřejnit oznámení o zahájení zadávacího řízení či výzvy k podání nabídek způsobem vyplývajícím z čl. XII Rozhodnutí. Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto k tomu, že zakázka byla zveřejněna na profilu zadavatele, čímž mohl být zajištěn přístup dalších subjektů k zakázce. Dle § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel se na výše uvedené opatření nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání.“*

Dne 20. 9. 2013 žalovaný informoval Finanční úřad pro Zlínský kraj podle § 14e odst. 2 Rozpočtových pravidel, že žalobkyni snížil dotaci ve výši 117 933,75 Kč, neboť zjistil, že žalobkyně nedodržela povinnosti vyplývající z uvedeného rozhodnutí, blíže je konkretizuje.

Proti Oznámení podala žalobkyně dne 9. 10. 2013 námitku, kterou žalovaný dne 22. 1. 2014, č. j. MSMT-36232/2013-4, neshledal důvodnou a sankci – snížený odvod nezměnil.

Proti rozhodnutí o námitce podala žalobkyně rozklad, na něž reagoval žalovaný tak, že dne 11. 3. 2014 žalobkyni vyrozuměl, že ve věci není možné podat rozklad.

Podle Přílohy č. 30 lze podat písemně námitku proti postupu řídicího orgánu prostřednictvím statutárního orgánu ve lhůtě 15 kalendářních dnů od okamžiku, kdy žadatel/příjemce obdrží rozhodnutí či vyrozumění řídicího orgánu OP VaVpl nebo je informován o procením či věcném kroku řídicího orgánu, s nímž nesouhlasí. Řídicí orgán se podanými námitkami zabývá bez zbytečného odkladu, přičemž jejich řešení zpravidla nepřesáhne 1 měsíc od jejich doručení řídicímu orgánu; v odůvodněných případech,

zejména bude-li pro řádné vyřešení námítky potřebné získat stanovisko externích expertů, může řídicí orgán uvedenou lhůtu přiměřeně prodloužit. Řídicí orgán vždy žadatele/příjemce písemně informuje o vyřešení podané námítky.

Podle elektronického systému spisové služby žalovaného měla být Informace o nevyplacení části dotace ze dne 23. 9. 2013 Finančnímu úřadu pro Zlínský kraj doručena dne 26. 9. 2013, samotná doručka připojena není, dle žalovaného není k dispozici.

K datu vydání Oznámení č. S-0205/10/01 o snížení dotace ze dne 19. 9. 2013 byly příjemci dotace, tedy žalobkyni, proplaceny dvě žádosti o platbu, a to pod č. 01/0205 dne 23. 11. 2012 ve výši 6 337 128 Kč (na účet č. 107-2657750227/0100) a pod č. 02/0205 dne 26. 8. 2013 ve výši 1 615 766,82 Kč (na účet č. 94-0033026661/0710), celkem 7 952 894,82 Kč z celkové přiznané dotace 16 186 009 Kč. Obě uvedené platby vyplývají z dokumentů zaslaných žalovaným, a to F1_Vyúčtování žádostí o ex-ante platbu na projekt a žádost o ex-ante platbu ze dne 31. 10. 2012 a F1_Vyúčtování žádostí o ex-ante platbu na projekt a žádost o ex-ante platbu ze dne 2. 7. 2013 (čl. 121 až čl. 129 spisu).

K meritu věci soud uvádí (shodně jako v předcházejícím rozsudku zdejšího soudu ze dne 21. 9. 2015, č. j. 3 A 44/2014-60 na str. 4), že k nevyplacení části dotace v důsledku tvrzeného porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie dle § 14e odst. 1 Rozpočtových pravidlech, dochází na základě úkonu, který je rozhodnutím v materiálním smyslu. Jeho vydání se lze domáhat žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s. Soud v tomto směru odkazuje rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8 Ans 4/2013-44. Městský soud v Praze dle uvedeného považuje Oznámení za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., což není mezi stranami již ostatně sporné.

Ke vztahu k otázce včasnosti žaloby proti rozhodnutí – Oznámení se již vyjádřil Nejvyšší správní soud v kasačním rozsudku, zejména v bodě [36] „[p]odle Nejvyššího správního soudu v případě, kdy došlo k obratu v judikatorním nablížení na povahu opatření podle § 14e rozpočtových pravidel, je nutné, aby se soud zabýval i otázkou, zda nemohlo dojít k situaci, která by znamenala faktické odeprání soudní ochrany (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 17. 12. 2015, č. j. 2 AfS 226/2015 - 36.“

Podle § 14e odst. 1 Rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015 „[p]oskytovatel nemusí vyplatit část dotace, domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, a to do výše, která je stanovena v rozhodnutí o poskytnutí dotace jako nejvyšší možná výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Přitom přihlédne k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace.“ Podle druhého odstavce tohoto ustanovení „[v] případě, že poskytovatel provede při proplácení dotace opatření podle odstavce 1, informuje o něm písemně příjemce a příslušný finanční úřad, a to včetně jeho rozsahu a odůvodnění.“ Podle třetího odstavce tohoto ustanovení „[p]rovede-li poskytovatel opatření podle odstavců 1 a 2, může pokračovat v proplácení zbývající části dotace.“ Podle čtvrtého odstavce tohoto ustanovení „[n]a opatření podle odstavců 1 až 3 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání.“

Nejvyšší správní soud v kasačním rozsudku k této otázce sumarizuje, že „[v] posuzované věci oznámení o snížení dotace ze dne 19. 9. 2013 bylo doručeno stěžovateli 27. 9. 2013 s poučením v souladu s § 14e odst. 4 Rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015, že opatření je vyloučeno ze soudního přezkumu. Stěžovatelka, vázána povinnostmi dle Příručky pro žadatele, využila i právo dle Přílohy č. 30, podat námitku (která sice nebyla zákonem upraveným prostředkem obrany, rozpočtová pravidla žádný opravný prostředek proti oznámení resp. informaci o nevyplacení části dotace nezakotvila). Dne 31. 3. 2014, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí o námitce dne 30. 1. 2014, podala stěžovatelka žalobu s návrhem, aby soud: 1. určil, že zásah žalovaného spočívající v přijetí opatření podle §14e rozpočtových pravidel a ve snížení dotace je nezákonný, alternativně 2. aby oznámení o snížení dotace a rozhodnutí o námitce proti tomuto oznámení zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.“

S ohledem na shora uvedené lhůty a závěry kasačního rozsudku v předmětné věci lze konstatovat, že se jedná o žalobu proti rozhodnutí, podanou včas, neboť žalobkyně v dobré víře dle Přílohy č. 30 uplatnila námitku, rozhodnutí o ní obdržela dne 30. 1. 2014 a žalobu soudu podala dne 31. 3. 2014. Nejvyšší správní soud v kasačním rozsudku konstatoval, že nálezem Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14, došlo ke změně pojmání povahy správního aktu vydávaného podle § 14e Rozpočtových pravidel, jímž zákonná výlučka ze soudního přezkumu byla prohlášena za protiústavní, a rovněž uvedl, že „Městský soud s ohledem na nález Ústavního soudu správně vycházel z toho, že napadené opatření o snížení dotace je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., rovněž uzavřel, že dle účinné právní úpravy do 19. 2. 2015 šlo v takovém případě /tj. šlo-li o rozhodnutí/o rozhodnutí správního orgánu vydané v jednostupňovém řízení bez řádného opravného prostředku. Nicméně podle Nejvyššího správního soudu nepřihlédl dostatečně k tomu, že dle dotčené právní úpravy vůbec postup nepodléhal ani obecným předpisům o správním řízení, nebylo proto možné v pravém slova smyslu hovořit o „jnostupňovém řízení“, toliko o tom, že zákon nestanovil žádný opravný prostředek.“

Žalobkyně soudu tedy podala žalobu z opatrnosti buď proti nezákonnému zásahu, nebo proti rozhodnutí, aniž zákon stanovil lhůtu k podání opravného prostředku. V té době Rozpočtová pravidla užití správního řádu vylučovala a žádné speciální opravné prostředky nestanovila a dále nebylo na jisto postaveno, zda jde o „rozhodnutí“. Ve věci tak nemohla platit dvouměsíční lhůta uvedená v zákoně, i kdyby ji soud odvodil od posledního obdrženého rozhodnutí ze dne 30. 1. 2014. Podání správní žaloby tak bylo jediným prostředkem obrany. Nelze pominout, že možnost uplatnění námítky vyplývala toliko z Příručky, která je součástí podmínek pro čerpání dotace, nikoli ze zákona. Opačný závěr by byl v rozporu s právem na spravedlivý proces. Příjemce musí bezpodmínečně dodržet všechny dotační podmínky, ke kterým byl poskytovatelem zavázán, a pokud tak neučiní, je postižen odvodem za porušení rozpočtové kázně (§ 44 a 44a rozpočtových pravidel), či předmětným pozastavením výplaty dotace. Jak Nejvyšší správní soud uzavřel k této dílčí otázce v bodu [59] „v daném případě jedná o jednoho adresáta (účastníka) rozhodnutí a prolomení lhůty, resp. výklad v jeho prospěch se nedotkne práv a povinností jiných osob (k tomu srov. a contrario např. usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2014, sp. zn. IV. ÚS 796/13).“

S ohledem na shora uvedené lze uzavřít, že žaloba proti rozhodnutí Oznámení byla žalobkyní podána včas a lze o ní meritorně rozhodnout.

K uplatněné námitce žalobkyně poukazující na nicotnost rozhodnutí vyplývající z tvrzení, že žalovaný nebyl oprávněn na základě § 14e rozpočtových pravidel dotaci definitivně snížit, resp. že napadené rozhodnutí je z tohoto důvodu nicotné, je třeba se zabývat závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-78. Zdejšímu soudu bylo kasačním soudem uloženo, aby vyčkal rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci mu předložené pod sp. zn. 6 Afs 270/2015.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015 - 48, konstatoval, že „[d]omníval-li se poskytovatel dotace, že došlo k porušení pravidel pro zadání veřejné zakázky, aniž by současně došlo k porušení rozpočtové kázně (peněžní prostředky nebyly vyplaceny), měl dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015, pravomoc rozhodnout s konečnou platností o nevyplacení dotace či její části. Takový úkon poskytovatele je rozhodnutím správního orgánu přezkoumatelným ve správním soudnictví na základě žaloby dle § 65 odst. 1 soudního řádu správního“.

S ohledem na shora citovaný závěr soud zkoumal, zda v daném případě došlo k porušení rozpočtové kázně, či nikoliv. Pokud by tomu tak bylo, nebyl by žalovaný oprávněn dotaci definitivně snížit, ale pouze ji pozastavit a následně by se musel řídit názorem příslušného finančního úřadu.

Pod body [74], [75] a [77] usnesení rozšířeného senátu o oprávnění poskytovatele dotace (žalovaného) dotaci pouze dočasně nevyplatit půjde zejména v případě „podezření poskytovatele, že již vyplacené prostředky příjemce použil v rozporu s podmínkami dotačního rozhodnutí, a proto v termínu splatnosti další část dotačních prostředků dle § 14e rozpočtových pravidel nevyplatí. Dospěje-li poté správce daně k závěru, že příjemce dotace skutečně již poskytnuté peněžní prostředky použil v rozporu se stanovenými podmínkami, vyměří příjemci povinnost odvodu za porušení rozpočtové kázně a nevyplacenou platbu na tento odvod započte. Tomuto závěru plně odpovídá i formulace uvedená v § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel „započítávají i částky, které poskytovatel dosud nevyplatil, protože se domnívá, že byla porušena rozpočtová kázeň“. Jedná se tedy o situaci, kdy se poskytovatel dotace domnívá, že příjemce dotace porušil pravidla pro zadávání veřejných zakázek ohledně již dříve vyplacených prostředků, a proto došlo k porušení rozpočtové kázně, a nevyplatí část dotace, na kterou by jinak měl příjemce dotace nárok, právě ve výši domnělého porušení rozpočtové kázně. Pro demokratický právní stát je charakteristický princip právní jistoty, spočívající mimo jiné v tom, že právní pravidla budou jasná a přesná a budou zajišťovat, že právní vztahy a jejich důsledky zůstanou pro adresáty pravidel předvídatelné. Není proto možné připustit, aby přesto, že správce daně dospěl k závěru, že příjemce dotace s peněžními prostředky naložil zcela v souladu s podmínkami přidělené dotace, poskytovatel dotace peněžní prostředky nevyplatil. (...) Dojde-li správce daně k závěru, že se příjemce porušení rozpočtové kázně nedopustil, musí poskytovatel platbu dotace, která byla pozastavena z důvodu podezření na porušení rozpočtové kázně v souvislosti s porušením pravidel pro zadávání veřejných zakázek, vyplatit. Nevyplacení dotace bylo skutečně jen dočasné.“

Dle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-78 pod bodem [34] je vysvětleno, že „[n]aopak v případech, kdy příjemce poruší pravidla pro zadávání veřejných zakázek, aniž by současně došlo k porušení rozpočtové kázně, nebo se jednalo o taxativní důvody pro odnětí dotace uvedené v § 15 rozpočtových pravidel, může poskytovatel dle § 14e rozpočtových pravidel dotaci definitivně snížit. Sem budou vždy spadat situace, kdy příjemce dotace:

- a) ještě před faktickým obdržením peněžních prostředků (v první fázi realizace projektu), poruší podmínky stanovené v rozhodnutí o přiznání dotace (případně zákonné povinnosti), jejichž porušení by při použití či držení dotačních prostředků bylo spojeno s povinností odvodu za porušení rozpočtové kázně,

- b) případně tyto povinnosti poruší sice po obdržení určité části dotace, avšak bez jakékoliv vazby na již vyplacené peněžní prostředky (tj. v návaznosti na realizaci předchozích etap projektu obdržel příjemce odpovídající část dotace, ale pochybil až v další fázi, v níž ještě nedošlo k výplatě příslušné splátky dotace; k tomu srov. odst. [80] až [82] usnesení rozšířeného senátu). V těchto případech totiž není dána pravomoc správce daně zabývat se postupem příjemce dotace z hlediska možného porušení rozpočtové kázně (viz odst. [83] usnesení rozšířeného senátu).“

Soud s ohledem na shora citované závěry zkoumal, zda žalovaný jako poskytovatel dotace měl právo příslušnou část dotace definitivně snížit, či ve shodném rozsahu dočasně pozastavit platbu. Proto prvně zjišťoval, zda se porušení povinnosti, která je důvodem postupu dle § 14e Rozpočtových pravidel, týká části dotace, která již byla dříve proplacena, či částky dotace, kterou poskytovatel teprve měl vyplatit. V prvním případě měl žalovaný platbu pouze pozastavit, ve druhém případě byl oprávněn ji s konečnou platností snížit a rozhodnout s účinky odnětí dotace podle § 15 Rozpočtových pravidel a to dle závěrů uvedených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-78, v němž pod bodem [36] se konstatuje „...Způsob financování (ex ante či ex post) totiž hovoří jedině o tom, zda příjemce dotace obdrží příslušné finanční prostředky před tím, než je sám vynaloží (provede platbu za zboží, které má být z dotačních prostředků nakoupeno, atd.), nebo mu jsou teprve poté refundovány. Neznaменá to ovšem, že u dotací ex ante nemůže dojít k porušení dotačních podmínek dříve, než příjemce finanční prostředky obdrží (např. provede výběr dodavatele, ještě před obdržením příslušné částky dotace, která má být vyplacena až po provedeném výběrovém řízení, ale dříve, než dojde k zaplacení zboží či služeb vybranému dodavateli; v rámci výběrového řízení ovšem může dojít k pochybení - čili před vyplacením dotace). Stejně tak u dotací proplácených ex post mohou být některé povinnosti porušeny až poté, co příjemce již disponuje s prostředky dotace (např. povinnost umožnit oprávněnému orgánu kontrolu nakládání s vynaloženými prostředky, resp. s předmětem, který byl za ně pořízen). Ze způsobu financování nelze bez dalšího odvozovat okamžik porušení rozpočtové kázně a vždy je třeba zjistit časovou souslednost jednotlivých skutečností (porušení povinností a vyplacení příslušné částky dotace).“

Soud zjišťoval, zda v režimu dotace ex-ante byla již vyplacena žalobkyni v rámci přiznané dotace nějaká platba. Soud v tomto směru vycházel z dokladů označených F1_Vyúčtování žádostí o ex-ante platbu na projekt a žádost o ex-ante platbu ze dne 31. 10. 2012 a F1_Vyúčtování žádostí o ex-ante platbu na projekt a žádost o ex-ante platbu ze dne 2. 7. 2013, které soudu (z podnětu soudu) zaslal žalovaný. Z nich je jednoznačně zřejmé, že žalobkyně od žalovaného z celkové přiznané dotace 16 186 009 Kč obdržela v rámci režimu dotace ex-ante částku celkem 7 952 894,82 Kč, a to na účet č. 107-2657750227/0100 pod č.

01/0205 žádosti o platbu ze dne 23. 11. 2012, jí došla platba v celkové výši 6 337 128 Kč a dále na účet č. 94-0033026661/0710 pod č. 02/0205 žádosti o platbu ze dne 26. 8. 2013, jí došla platba v celkové výši 1 615 766,82 Kč. K datu vydání Oznámení č. S-0205/10/01 o snížení dotace ze dne 19. 9. 2013 byly příjemkyni dotace, tedy žalobkyni, proplaceny dvě žádosti o platbu v celkové částce 7 952 894,82 Kč. Po snížení dotace o 117 933,75 Kč tak žalobkyni k vyplacení zbývala přiznaná část dotace ve zbylé výši 8 115 180,43 Kč.

Z uvedeného soud dovodil, že žalobkyně již obdržela určitou část dotace v návaznosti na realizaci předchozích etap projektu v odpovídající části dotace, což strany ostatně ani nespoují. Na podporu uvedeného soud vycházel i podkladů zaslaných žalobkyni (ze dne 24. 8. 2017 čl. 111), že prostředky jí byly skutečně poskytnuty v dílčí části předem. První zálohovou platbu z dotace žalobkyně jak sama uvádí, obdržela dne 23. 11. 2012 ve výši 6 181 128 Kč na neinvestiční výdaje a ve výši 156 000 Kč na investiční výdaje. Z těchto dotačních prostředků žalobkyně proplácela dodavateli (spol. MEDISTYL, spol. s r. o.) faktury za patentové rešerše, první ze dne 27. 12. 2012 a dvě další ze dne 3. 7. 2013, které blíže specifikuje a přiložila je spolu s výpisem z účtu č. 107-2657750227/0100. Poté dne 19. 7. 2013 žalovaný zaslal žalobkyni informaci o podezření na nesrovnalost a dne 19. 9. 2013 vydal žalovaný Oznámení, kterým žalobkyni snížil dotaci o 117.933,75 Kč s odkazem na § 14e Rozpočtových pravidel.

Ze shora popsaného nakládání s finančními prostředky je zřejmé, že k výplatě příslušné částky dotace nedošlo s ohledem na žalovaným konstatované pochybení. V takovém případě není dána pravomoc správce daně zabývat se postupem příjemce dotace z hlediska možného porušení rozpočtové kázně, jak je shodně uvedeno i pod bodem [34] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-82. Lze k tomuto okruhu uzavřít, že žalovaný coby poskytovatel dotace byl oprávněn přistoupit ke snížení dotace podle § 14e Rozpočtových pravidel. V této části žaloba nebyla shledána důvodnou.

Poté se soud zabýval otázkou nepřezkoumatelnosti a zákonnosti rozhodnutí Oznámení a soud vycházel opět z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48, který pod bodem [92] vymezil požadavky na odůvodnění rozhodnutí podle § 14e Rozpočtových pravidel, neboť rozhodnutí musí „obsahovat důvody, ve kterých poskytovatel porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spatřuje, jejich závažnost, rozsah, vliv na dosažení účelu dotace, včetně uvedení důvodů, pro které nebude příslušná částka příjemci po určitou dobu vyplacena či naopak nebude vyplacena s konečnou platností“. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-78, dále rozvádí v bodě [38], že „[z]ejména v případě definitivního snížení dotace je tak třeba klást na rozhodnutí o snížení dotace stejné nároky jako na rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně, neboť svou povahou, způsobenými důsledky i důvody vydání, jde o rozhodnutí obdobné. Rozdíl je jen v tom, jaký orgán jej činí a zda se vztahuje k prostředkům již vyplaceným (porušení rozpočtové kázně, kterému může předcházet pozastavení platby dotace), nebo k těm, o které příjemce požádal a které měly být teprve proplaceny (snížení dotace). Jestliže tedy poskytovatel využívá oprávnění dotaci na základě § 14e definitivně snížit, musí své rozhodnutí řádně odůvodnit.“ V následujícím bodě [39] Nejvyšší správní soud požadavek upřesňuje, že „...by měla být informace, zda poskytovatel využívá svého oprávnění nevyplatit dotaci ve vztahu k finančním prostředkům, které již příjemci vyplatil, nebo k části

dotace, kterou ještě příjemce neobdržel (jinými slovy zda prostředky dotčené vytýkaným pochybením byly již vyplaceny), obsahem samotného rozhodnutí o přijetí opatření podle § 14e rozpočtových pravidel. V návaznosti na to pak musí poskytovatel jednoznačně specifikovat, zda pouze pozastavuje výplatu dotace, či ji s konečnou platností snižuje.“

Jak již bylo shora konstatováno, v Oznámení žalovaný dne 19. 9. 2013 sděluje žalobkyni, že na základě porušení podmínek jí nevyplácí část přiznané dotace z částky dotace určené na financování zakázky, a to dvou zakázek Patentových rešerší VŘ č. 005 za porušení Článku VI. Způsobilé výdaje a Článku XII. Výběr dodavatelů, v nichž byla porušena pravidla pro výběr dodavatelů OP VaVpl, verze 3.2, § 6 zákona o VZ, a uložená sankce je v prvním případě 25% dle čl. č. II, bodu 2 a ve druhém případě 25% dle čl. č. II bodu 4. V odůvodnění žalovaný uvádí, že „*řídící orgán rozhodl o udělení sankce dle čl. č. II, jelikož předmět zakázky byl definován diskriminačně, protože mohl odradit všechny potencionální zájemce o zakázku, ze zásady kalkulující cenu za jednu rešerši nikoli však cenu za neurčitý počet rešerší za určité období. Řídící orgán dále rozhodl o udělení sankce dle čl. II bodu 4, z důvodu porušení povinnosti uveřejnit oznámení o zahájení zadávacího řízení či výzvy k podání nabídek způsobem vyplývajícím z čl. XII Rozhodnutí. Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto k tomu, že zakázka byla zveřejněna na profilu zadavatele, čímž mohl být zajištěn přístup dalších subjektů k zakázce. dle § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel se na výše uvedené opatření nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání.*“

Na základě nároků kladených na odůvodnění tak, jak jsou shora uvedeny Nejvyšším správním soudem, soud neshledal, že by napadené rozhodnutí vydané podle § 14e Rozpočtových pravidel, se pohybovalo ve vymezených mantinelech, bylo dostatečně přesvědčivé, aby přezkoumatelným způsobem obsahovalo konkrétně vymezené a doložené důvody, ve kterých žalovaný jako poskytovatel dotace porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spatřuje, jejich závažnost, rozsah, vliv na dosažení účelu dotace, včetně uvedení důvodů, pro které nebude příslušná částka příjemci vyplacena s konečnou platností, neboť odkaz na porušení článku sudáním procentního podílu sankce a bez možnosti přezkumu, nesplňuje shora vymezená kriteria, aby takové rozhodnutí mohlo být podrobeno efektivnímu soudnímu přezkumu. V tomto případě, kdy rozhodnutím došlo k definitivnímu snížení dotace, je totiž třeba klást na rozhodnutí stejné nároky jako na rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně, neboť svou povahou, způsobenými důsledky i důvody vydání, jde o rozhodnutí obdobné. Rozdíl je pouze v tom, jaký orgán jej činí a zda se vztahuje k prostředkům již vyplaceným (porušení rozpočtové kázně, kterému může předcházet pozastavení platby dotace), nebo k těm, o které příjemce požádal a které měly být teprve proplaceny (snížení dotace), což v Oznámení rovněž chybí. Jestliže tedy poskytovatel dotace využívá oprávnění dotaci na základě § 14e definitivně snížit, musí své rozhodnutí řádně odůvodnit.

Soud uvážil, že podaná žaloba je s ohledem na výše uvedené částečně důvodná pro nepřezkoumatelnost danou nedostatkem důvodů, proto napadené rozhodnutí - Oznámení zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobu a ve výši 5 000 Kč za kasační stížnost, celkem tedy 8 000 Kč. Dále je představují náklady na zastoupení advokátem za dva úkony právní služby, a to 1 x příprava a převzetí zastoupení a 1 x podání kasační stížnosti, celkem 2 úkony po 3 100 Kč [§ 11 odst. 1 písm. a) a d), § 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, odměna za zastoupení se zvyšuje o 21 % z 6 800, tedy o 1 428 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 16 228 Kč (8 000 + 6 800 + 1 428). Soud nepřiznal náklady na podání replik a obdobných podání, neboť k posouzení věci jich nebylo třeba, a proto ani náklady na ně nelze považovat za důvodně vynaložené.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost jen tehdy, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost se podává ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. října 2017

JUDr. Ludmila Sandnerová
předsedkyně senátu